

feilspræsidents Fortjenester af den danske Bondestand, Ingen kan mere end jeg erkjende, at om Noget har gjort Godt mod den danske Bondestand, saa har det været ham; men någdet jeg veed, at han handler efter sin bedste Overbeviisning, og någdet jeg veed, at om han intsaae, at han havde gjort Uret, saa vilde han vende om, kan jeg dog ikke høre min Mening ligeoverfor hans et eneste Spørgsmaal. Og spørges der nu: Hvorfor er Du saa haardnakket, saa svarede jeg: Dette er af Kjærlighed til mit Fædreland og af Kjærlighed til det menige Folk. Det er det, som gjør mig haardnakket. Jeg kan ikke indsee Andet, end at det vil føre til Fordærvelse, til Fordærvelse for Fædrelandet, og altsaa ogsaa til Fordærvelse for Folket, dette uskyldige, fredelige, trofaste, menige Folk, som nu skal forflydes. Hvad har det gjort, siden det saaledes skal forflydes? Dersom det kunde bevises, at det en eneste Gang har misbrugt sin Valgret, at det en eneste Gang har tiltraget noget Urigtigt ligeoverfor dets Standsfæller, saa skulde Ingen mere end jeg være villig til at sige: Vi maae have en Forandring, men saalænge det staaer ubeviist, og der ligeover derved haves Vidnesbyrd fra Fortiden om, hvad de Folk, som nu staae i Begreb med at faae en selvstreven Valgret, have udøvet, kan jeg ikke gaade ind derpaa. Nu vil jeg ærligt tilstaae, at dersom det kun var dette Skridt, og dersom det kunde ventes, at Tidsaanden altid vilde blive den samme, som den nu er, saa kunde det endda være; men jeg har slet ikke nogen Tro til, at nogen eneste af de Mænd, som nu faae en privilegeret Valgret, ville udøve noget som helst Misbrug; men Tidsaanden og Folkeaanden forandre sig, og derfor kan jeg ikke indsee, at det kan være rigtigt, efterat vi i 1848 have arbejdet hen til Rigdom, Frihed og Selvstændighed, nu pludseligt at bryde dette Forhold og oprette et saadant Privilegium, som er det største Privilegium, der kan oprettes. Jeg siger, kunde jeg indsee, at der var nogen som helst Fare ved at beholde Junigrundloven og dens Valglov, da skulde Ingen være mere villig end jeg til at foretage Forandringer i den, men jeg kan ikke indsee det. Derimod staaer det for mig som noget Farligt at forlade Junigrundlovens Prin-

ciper, og indføre den Ordning, der nu er foretaende. Med det faste Haab og i den Fortrøstning, at, hvad der er til Lykke og Gavn for Fædrelandet, vil seire, gaaer jeg trostigt til at afgive mit Nei nu for tredje Gang i denne Sag.

Willing: Endskjøndt jeg ganske kan henholde mig til, hvad den sidste ærede Tale her har udtalt, har jeg dog troet det rigtigt med nogle faa Ord at motivere min Stemmegivning med Hensyn til det foreliggende Forslag. Jeg har vel holdt mig taus ved de forrige Behandlinger i denne Sæssion; men det ærede Thing vil vistnok erindre, at jeg, da Sagen i forrige Sæssion var til Behandling, udtalte mig med megen Varme for Grundloven af 5te Juni 1849. Det høie Thing saavel som den høitærede Regjering vil vistnok ogsaa erindre, at jeg, for dog at faae en Ende paa denne Sag, ikke stillede mig paa et Standpunkt, der var saa ganske bestemt imod enhver Forandring, men at jeg, for at imøbetomme Duffer blandt visse Dele af Befolkningen, enten de nu vare begrundede eller ubegrundede, var med til i forrige Sæssion at stille Ændringsforslag; det høitærede Regjeringens Udtalelser foranledigede mig imidlertid den Gang til, hvad jeg virkelig ikke havde til Hensigt, da jeg mødte her i Thinget, at stemme imod Loven baade paa dens andet og tredje Stadium, og det Samme har været Tilfældet denne Gang, ligesom det ogsaa er min Afgt idag at sige Nei til denne Lov. Jeg kan, som sagt, saavel ifølge de Betragtninger, den forrige Tale her har udtalt, som ogsaa paa Grund af de Principer, der ligge i denne Grundlov, aldeles ikke stemme for den. Jeg anseer den for meget uheldig, da der er Principer i den, som for mig staae som — jeg tør vel ikke bruge Ordet — uretfærdige, skjøndt de vistnok komme temmelig nær hertil, idet her er opstillet, at der skal vælges en Valgmand af hver Commune, hvad enten saa denne Commune er stor eller lille. Jeg tror, at det er et uretfærdigt Princip at sige, at hver Commune skal vælge en Valgmand; thi, saavidt jeg veed, er der, efter det statistiske Tælbærfærd, en Commune, der kun har 49 Indvaanere, hvorimod der er en anden, som tæller tætved